

Papežev tajnik kardinal Pacelli, s katerim se papež v težki bolezni dnevno razgovarja.

zaprl Rudolf V. Vodopivec, ki je zgoraj omenjeni laži-Simič in po pravem poklicu mednarodni pustolovec ter slepar.

Prijet, ker je ukradel v Avstriji radijo-aparat. Mariborska policija je aretirala in izročila sodišču 26letnega Andreja Robnika iz Remšnika. Lansko leto decembra je izvršil vlom v gostilno v Pöfingbrunn v Avstriji. Odnesele je dragocen radijo-aparat, katerega je prodal na Pobrežju pri Mariboru za 1000 Din.

Mariborska tihotapca prijeta v Čakovcu. Policija v Čakovcu je prejela te dni obvestilo, da sta pripravila mariborska tihotapca precej saharina, da bi ga spravila v Čakovec. Ker bi se naj pripeljala švercarja v avtomobilu, jima je nastavila policija v kraju Nedeljšče zasado. Okoli 1. ure v noči 21. januarja je res pridrčal velik avto proti omenjenemu kraju in pripravljeni tražniki so ga zaustavili. Razven šoferja sta bila v vozu še mariborska tihotapca Peter Koropec in Alojz Zorčič. Pri preiskavi avtomobila so dobili 30 kg saharina. Koropec je imel pri sebi samokres ter dva lovska noža, kar znači, da je

Predsednik turške republike najbogatejši dedič.

Kot dediča po nedavno umrlem Bazilu Zaharovu, kralju oboroževanja, ki je zapustil ogromno premoženje, so prišli v poštev sir Basils, pokojnikov bratranec, ter Melpomene in Aleksandra Zaharya, pokojnikov sestrini, na katere bi odpadlo premoženje v enakih delih. Ker sta pa obe dedinji že nad 80 let stari, sta se sedaj odpovedali tej veliki dediščini v korist predsedniku turške republike Kemalu Atatürku, ki postane n. ta način glavni dedič pokojnega Bazila Zaharova.

Italijani se že vozijo z avtomobili in avtobusi po Abesiniji.

Te dni so priredili prvo avtomobilsko dru-

Še ta teden!

Mnogi naši naročniki so imeli skrb za svoj list in so že uredili glede naročnine za celo leto 1937. Jih je pa še tudi lepo število takih, ki tega niso še storili. Tem danes sporočamo, da je ta teden zadnji teden, ko še morejo kot celoletni naročniki priti v seznam zavarovancev. Pozneje po 31. januarju moramo seznam zaključiti. Takoj torej, ko to čitate, napišite položnico in vplačajte Din 32.— za celoletno naročnino! Ako položnice nimate, dobite na pošti splošno položnico, v katero vpišete še našo številko 10.603 Uprava Slovenskega gospodarja v Mariboru. Nakažite še ta teden!

Kako agitirajo po Kranjskem?

Po Kranjskem agitirajo za svoj tednik ves ta mesec z velikimi uspehi. Vsi so požrtvovalni, posamezniki in društva. So župnije, kjer ima sedaj prav vsaka hiša naš tednik. Prava tekma je in vsi vedo, da delajo za veliko našo stvar. Istočasno kažejo seveda tudi na nas na bivšem Štajerskem in se jim zdi, da je pri nas tudi tako. Resnici na ljubo povemo, da imamo nekaj prav požrtvovalnih ljudi in društev, da jih pa tudi zelo veliko ob strani stoji! Prepričani smo, da jih bo sedaj zgled s Kranjskega potegnil za seboj in da bodo še ta teden storili, kar je le mogoče! Še ta teden!

Kam ste dali pravilnik?

Ta mesec smo priložili vsaki številki dva izvoda pravilnika in smo prosili, da bi enega hranili za sebe, enega pa izročili sosedu, ki še nima naročenega »Slovenskega gospodarja«. Svojega ste gotovo shranili, saj je to važno za vas. Ali pa ste drugega izročili svojemu sosedu? Storitite mu to dobro vsaj še ta teden!

Neplačanim!

Mnogi pravijo, da naj jim list pošljamo kar naprej, da bodo že pozneje plačali. Kdor nam to pismo sporoči, mu radi ustrezemo, vendar dalje kot do marca ne moremo čakati. Mnogi nam pa rečejo, če jim naprej pošljamo, da smo vsiljivi, to pa nočemo biti, da niso naročili in da nič ne plačajo. Zato bomo ustavili list vsem, ki niso poravnali naročnine, še ta teden! Papir za tisk se je toliko podražil, da je nemogoče pošiljati list brezplačno. Prosimo, da to vsi upoštevate in po možnosti plačate naročnino še ta teden!

bil pripravljen na odpor. Policija je zalepila avto ter oddala čakovškemu sreskemu načelnstvu šoferja in oba švercarja, da z njimi dalje postopa.

Vlom v župnišče. V Hočah je bil izvršen v noči od 22. na 23. januarja vlom v bla-

gajno v župnijski pisarni. Vlomilec je odnesel 9000 Din dekanijske zbirke.

Iz slamnjače je sevil neznanec posestniku Ivanu Ribiču v Ročici pri Sv. Marjeti ob Pesnici prihranek v znesku 1400 dinarjev.

Grofov jagar.

Povest iz domačih hribov.

3

»Prosim gospoda sodnika, da naj brani dobro ime takega dekleta, kakor je naša Veronika,« je zahteval mežnar.

Sodnik je švignil z očesom mimo Veronike. Bila je lepo dekle. Okoli mladostnih lic se je vil venec zlatih kit. Dvoje globokih oči je sanjavo strmelo v svet; v krepkih potezah obraza pa se je z deklinsko milobo kosala moška odločnost.

Po kratkem molku je rekel sodnik na svoj mrzki način:

»Ako se je dekletu zgodila krivica, naj toži! Brez tožbe sodišče ne more ničesar.«

»Jaz pa sem zmeraj menil, da je sodišče dolžno, braniti in varovati čednost in poštenje,« se je obregnil mežnar.

Sodnik se za mežnarjevo očitjanje ni zmenil, ampak je po svoje nadaljeval:

»Beseda je o tatvini v šmarski cerkvi. Lavrinec Melhar naj pove, kar ima povedati, naj se brani, če se more!«

»Tožba tega dekleta je prazna in ni drugega, kakor neumno podtikanje,« je jezno odgovoril sodnikov sin. »Ne tajim, da me je na pokopališču sre-

čala. Bil sem na vasi in sem se po najkrajši poti vračal.«

»Pri kom na vasi? Natanko je treba povedati.«

»To bom storil, kadar bova z gospodom očetom na samem. Temle ljudem, ki so mi sovražni, pa ne bom vsega na nos obešal.«

»Saj vemo, kje je bil!« se je oglasil mežnar. »Na Fužini seveda, v tisti krčmi, kjer se ti zbira vse, kar je nič prida. Pravim: tam bi znali razbojnika najti, ko bi gospod sodnik hoteli.«

»V tisti krčmi na Fužini še nisem bil. Sicer pa boste, mežnar, za svojo besedo še odgovor dajali. So še drugi ljudje, ki ne bodo vašega obrekovanja kar tako požrli. Krčma na Fužini je poštena kakor vsaka druga.«

»Hoho, nikar je ne zagovarjajte! Saj vsi vemo, kaj se tam godi. Grofov jagar zbira tam lahkomi-selno mladino, da pijančujejo, kvartajo in počnejo reči, da nas Bog varuj! Gospod sodnik, ako kmalu ne boste kaj ukrenili, se bo vsa mladina pogubila.«

»Jaz o tem ne vem nič. Sodniki ni nihče ničesar naznanil,« je odgovoril sodnik nemarno.

»Gospod sodnik, trikrat sem bil pri vas in sem vas opozoril na pohujšanje,« je rekel župnik z resnim in žalostnim glasom; »večkrat sem vas kot dušni pastir prosil, da bi storili kaj. Jeseni naj bi prišli misijonarji v Šmarje. Dokler pa je to gnezdo greha med nami, dokler sme grofov jagar brez kazni ljudi zapeljevati, tako dolga misijon ne more uspeti.«

Divjaški napad. Anton Kranjc, 25letni sin posestnika na Polenškaku pri Ptuj, se je vrnil od vojakov k staršem. Vrnitev sina so slavili v domačem vinogradu in so se vračali zvečer proti domu. Prepevajoča družba je bila nenadoma napadena na nekem ovinku od štirih neznancev, ki so bili oboroženi s koli in noži. Nekaterim je uspel pobeg pred divjaki, najhujše poškodovan je bil od napadalcev Anton Kranjc. Dobil je z nožem zabodljaj v hrbet, udaril s kolom po celem telesu in ima zlomljeno levo roko. Smrtonovarno poškodovanega so prepeljali v bolnico v Ptuj.

Uboj. V Podgorcih pri Sv. Tomažu so se stekli med seboj pijani fanti. Smrtonosen zabodljaj z nožem je dobil Franc Slameršek, posestniški sin. Pod sumom uboja je bil aretiran Franc Kranjc.

Pod viak se je vrgla na postaji Laško Marija Pelc, maserka v laškem zdravilišču. Lokomotiva je odtrgala nesrečnici glavo.

Roko mu je zlomil z udarcem. Ko je stopil 43letni brezposelni delavec Anton Dermastija iz Huba pri Frankolovem v neki hlev, ga je nenadno napadel v hlevu skriti hlapec Josip Bučar iz Loke pri Frankolovem, ga udaril z lesenim drogom in mu zlomil desno roko. Dermastija se zdravi v celjski bolnišnici.

Nepoštena mati in sin. V Celju so vtaknili pod ključ 49letno mater Frančiško iz Celja ter pristojno v Teharje in njenega brezposelnega sina. Prijeta sta pokradla v radnjem času v Celju, Polulah, Zagradu, na Spodnji Hudinj ter Teharju 40 kokoši. Ukradeno perutnino sta prodala na trgu in po hišah. Posestniku Strenčanu na Lavi sta odnesla s kozolca 500 kg koruze. Nekaj sta dala v mlin, ostalo pa sta prodala nekemu celjskemu trgovcu. Nepoštenu mater in sina so izročili celjskemu okrožnemu sodišču.

Prijet ropar. Po Št. Lambertu pri Zagorju ob Savi se je klatil zadnje dni sumljiv neznanec, ki se je zatekel v Resnikovo krčmo. Tamkaj je zvedel, da se mudi krčmarica v Litiji, odkoder se bo vrnila po-

podne. Tujec se je podal na prežo proti Mošeniku, kjer je srečal Resnikovo in je zahteval od nje z nožem denar. Ker se je napadena nekaj obotavljala, jo je zabodel za vrat, ji iztrgal ročno torbico s 300 Din in zginil. Orožniki so tolovaja kmalu prijeli v Št. Janžu pod Kumom v Jazmah. Ko je zagledal orožnike, je skušal zbežati, kar pa mu ni uspelo. Žandarji so na vozu močno vklenjenega pripeljali s hriba v dolino. Prijeti roparski napadalec je že večkrat kaznovani 36letni Jožef Dimic iz Ponovič pri Litiji. Malo pred napadom na Resnikovo je prebil šest let v ječi.

Hitro izsledeni vlomilci. V Ljubljani na Domobranski cesti je bilo vlomljeno v neko stanovanje. Vlomilci so premetali vse omare in jih izpraznili. Z njimi je zginil tudi 4500 Din vredni radijski aparat, katerega je ponudil eden od uzmovičev v nakup trgovskemu potniku in ta je obvestil policijo. Aretirani so bili kot vlomilci: 3letni mehanik Ciril Bonča z Glinic, 20letni ključavničar Maks Justin in 20letni kovinar Matija Jereb. Prijeti tički so vlom brez nadaljnjega oklevanja takoj priznali.

Vlom v tvornico. Po noči je bil izvršen na Viču pri Ljubljani vlom v tvrdko »Vinocet«, ki izdeluje vinski in špiritni kis. Vlomilci so oškodovali tvrdko in uslužbenec za nekaj tisočakov.

Slovenska Krajina.

Pneonci. Tudi mi Goričanci napredujemo. Pogodba je sklenjena med občino in elektrarno v Fali. Dobimo električno razsvetljavo. Začetna dela se že vršijo. Naš kraj je eno uro hoda od Murske Sobote. Vsi ljudje se zelo veselijo električne razsvetljave in komaj čakajo trenutka, ko bo zažarela prva žarnica. Mi le občini čestitamo in naj si jo vzamejo druge, morda še bogatejše občine za vzgled. Tega pojava se pa veselijo tudi vsa Gorička. Upamo namreč, da je to začetek elektrifikacije mursko-soboškega srezja. Želimo, da bi elektrifikacija napredovala od vasi do vasi. Pa so nekatere občine na Goriškem

siromašne, želimo in upamo, da bo banovina tudi tem krajem nudila svojo pomoč, da pridejo do električne luči, če pa daje podporo tudi drugim bogatejšim krajem po Kranjskem in drugih krajih. Občine bi se naj zmenile in bi s skupnimi močmi in podporo dosegle glavni vod ob glavni cesti proti Hodošu. Priporočamo zadevo tudi našima bankskima svetnikoma in narodnemu poslancu.

Sv. Sebeščan. Učiteljica gđ. Žejn Berta je padla in si izlomila roko. Je v domači oskrbi. Želimo ji, da bi čimprej okrevala in začela s poukom.

Sv. Jurij. G. provizor je te dni začel s farnimi obliki. Obiskal bo vsako hišo in obenem urejal dušnopastirske posle, statistiko Nemcev, naših izseljencev, cigánov, časopisja, bolnikov, ki ne morejo več v cerkev itd. Ob tej priliki zbira darove za lesen pod v cerkvi in za stranski oltar. Kljub težkim časom darujejo ljudje lepe svote, posebno za oltar in upamo, da bo že letos stal v naši lepi cerkvi stranski oltar male Terezike. Upamo, da nam bodo pomogli tudi naši izseljenci. Zvedeli smo, da tudi ciganske hiše dajejo po 50 Din in še več. Pravijo, da nočejo še v cerkvi biti zadnji in dajo vse kar imajo v božjo čast. Pač lepi vzgled vsem tistim, ki jim je okras hiše božje nepotrebna potrata. — Porek je pri nas letos malo. Med temi redkimi je tudi vria in dolgoletna Marijina družbenka Vidonja Alojzija od Sv. Jurija, ki se je poročila 23. januarja. Marijine družbenke so ji v slovo pele pri sv. maši. Ker je ženin iz sosednje pertočke župnije, gre Alojzija od nas. Bog ju blagoslovi!

Iz okrožne pisarne KZ v Mariboru.

Krajevne organizacije zahtevajo tečaje in občne zборе večinoma v nedeljo. Glede pomarjke ja organizatorjev nam ni mogoče vedno ustreči, zato prosimo, da v pismu označijo tudi kak drugi dan, kar je v zimskem času gotovo mogoče. Tako bi lahko opravili več dela in z občnim zborom združili obsežnejša strokovna posvetovanja.

»Misijon — misijon — take novotarije niso za ljudstvo; zmešajo ga in razburijo,« je dejal sodnik.

Tedaj je vzkripela Veronika, vsa rdeča je postala in zaklicala:

»Ali tako? Misijonarji da ljudi mešajo in burijo? Če pa tam od Fužine proti jutru prituliijo pijanci in se z njimi vlečejo razuzdane ženske, tako da se po vsej dolini čuje in se celo otroci pokonci spravijo, tedaj ne rečete nič. Ali nikar ne mislite, da nad vami nikogar ni! So še višji gospodje, ki imajo uho za naše tožbe. Zna biti, da pripiha kdaj od zgoraj kak tak veter, da bo tudi našega gospoda sodnika vzbudil.«

Moški so kar gledali in se niso mogli načuditi, da si je dekle toliko upalo. Sodniku se je poznalo, da ga je zadela. Ostro je zasadi očii vanjo, zinil, pa zopet zaprl usta in potem dejal po svoje hladno in mirno:

»Opominjam Logarjevo Veroniko, naj brzda jezik. Mladim ženskam se nič kaj ne poda, če hočejo lmeti na sodniji prvo besedo. Te čenče so nas čisto nekam drugam speljale. Razprava se tiče sinočnje fatvine v cerkvi in ničesar drugega.«

Tedaj je stopil pred sodnika birič in javil, da sta zunaj dva moška, ki prinašata v tej zadevi važno sporočilo.

»Naj prideta!« je velel sodnik.

In že sta odprla duri — mojster Gašpar in njegov popotni tovariš, grofov jagar Anza. Ko je ta

zagledal sodnikovega Lavrinca, kako stoji zvezan v kotu, se je na glas zasmeljal.

»Ti-ti se mi nikar ne smeji!« je zavpil Lavrinca. »Tebe tudi dolžijo, da si bil sinoči zraven, ko so šmarsko cerkev okradli.«

Grofov jager je ves zagorel in žila na čelu se mu je nabreknila.

»Kdo me dolži? Predvčerajšnjem sem odšel in me dva dni ni bilo tu,« se je zadržal srdito.

»Mir!« je zapovedal sodnik in vprašal uradno: »Kdo ste?«

»Haha, saj nisva kaka tuja svetnika,« se je zasmeljal Gašpar in postavil svojo kramo k zidu. »Naju bojo gospod sodnik menda vendar poznali. Saj so že prav imeniten dežnik pri meni kupili.«

»Najsi sodnik koga tudi pozna, sodnija nikogar ne pozna. Vsakdo mora povedati, kako se piše in kaj je.«

»A tako! Tedaj naznanim častiti sodniji, da se pišem Gašpar Petrač; v Dobrovljah delam dežnike, ki so prva in najpotrebnejša reč za slehernega človeka —

kajti to je res in to se ve, brez strehe človek nikamor ne sme.

Z menoj pa je Janez Kresnik, po domače Anza, grofov jagar v šmarski planini.«

»Odkod prihajate?«

»Če se že moram spovedati: prav od doma iz Dobrovelj prihajam; tam sem zjutraj ob treh vstal,

žabno vožnjo, po Abesiniji. Iz Asmare se je odpeljalo k jezeru Ašangi, kjer so Italijani zadnjič odločno premagali neguša, 25 avtomobilov, ki so jim sledili tudi avtobusi. V avtomobilih je bilo 100 oseb. Pot tja in nazaj je bila dolga 1100 kilometrov in je šla po samih novih cestah. Udeleženci tega potovanja so obiskali pred vsem bojišča Ambe Aladžija in Majeja.

Letalo leti brez letalca Nenavadno letalsko dogodivščino so imeli nedavno v Parizu. Blizu Burgosa se je dvignilo v zrak letalo, katero je pilotiral neki letalski učenec. Ko je letalo doseglo višino 1500 m, je zaplavalo v gosto meglo. Mladi pilot se je tega močno ustrašil. V strahu za svoje življenje, si